

قانون رسیدگی به تخلفات اداری - مصوب ۱۳۷۱/۰۹/۰۴

قانون رسیدگی به تخلفات اداری

مصوب ۱۳۷۱، ۰۹

با اصلاحات و الحاقات بعدی

فصل اول - تشکیلات و حدود وظایف

ماده ۱ - به منظور رسیدگی به تخلفات اداری در هر یک از دستگاه‌های مشمول این قانون هیأت‌هایی تحت عنوان هیأت رسیدگی به تخلفات اداری کارمندان تشکیل خواهد شد. هیأت‌هایی مزبور شامل هیأت‌های بدوي و تجدید نظر می‌باشد.

تبصره - هیأت تجدید نظر منحصراً در مرکز هر وزارت‌خانه یا سازمان مستقل دولتی و نیز تعدادی از دستگاه‌های مشمول این قانون که فهرست آنها به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید، تشکیل می‌شود و در صورت لزوم دارای شعب متعدد خواهد بود.

ماده ۲ - هر یک از هیأت‌های بدوي و تجدید نظر دارای ^۳ عضو اصلی و یک و یا دو عضو علی‌البدل می‌باشد که مستقیماً با حکم وزیر یا بالاترین مقام سازمان مستقل دولتی مربوط برای مدت یکسال منصوب می‌شوند و انتصاب مجدد آنان بلامانع است. اعضای علی‌البدل در غیاب اعضای اصلی بجای آنان انجام وظیفه خواهند نمود.

تبصره - هیچیک از اعضاء اصلی و علی‌البدل هیأت‌های بدوي یک دستگاه نمی‌توانند در همان زمان عضو هیأت تجدید نظر همان دستگاه باشند و همچنین اعضاء مذکور نمی‌توانند در تجدید نظر پرونده‌هایی که در هنگام رسیدگی بدوي نسبت به آن رأی داده‌اند، شرکت نمایند.

ماده ۳ - برکناری اعضاء هیأت‌های بدوي، تجدید نظر و اعضاء علی‌البدل با حکم وزیر یا بالاترین مقام مستقل سازمان دولتی مربوط صورت می‌گیرد.

ماده ۴ - صلاحیت رسیدگی به تخلفات اداری کارمندان با هیأت بدوي است و آراء صادره در صورتی که قابل تجدید نظر نباشد، از تاریخ ابلاغ قطعی و لازم‌الاجراء می‌باشد. در مورد آرایی که قابل تجدید نظر است هر گاه کارمند ظرف یک ماه از تاریخ ابلاغ رأی درخواست تجدید نظر نماید هیأت تجدید نظر مكلف به رسیدگی خواهد بود. آراء هیأت تجدید نظر از تاریخ ابلاغ قطعی و لازم‌الاجراء است.

تبصره ۱ - هر گاه رأی هیأت بدوي قابل تجدید نظر باشد ولی متهم ظرف مهلت مقرر درخواست تجدید نظر ننماید رأی صادره قطعیت یافته و از تاریخ انقضائه مهلت مذکور لازم‌الاجراء خواهد بود.

تبصره ۲ - ابلاغ طبق قانون آئین دادرسي مدنی بعمل خواهد آمد. در هر حال فاصله بین زمان صدور رأی تا ابلاغ نباید از ۱۵ روز بیشتر باشد.

تبصره ۳ - هیأت‌های بدوي و یا تجدید نظر نماینده دولت در دستگاه مشمول این قانون می‌باشند و رأی آنان به تخلف اداری کارمند تنها در دایره مجازات‌های اداری معتبر است و به معنی ثبوت جرم‌هاییکه موضوع قانون مجازات‌های اسلامی است نمی‌باشد.

ماده ۵ - به منظور تسريع در جمع آوري دلایل و تبیه و تکمیل اطلاعات و مدارک، هیأت‌ها می‌توانند از گروه تحقیق استفاده نمایند. شرح وظایف، تعداد اعضاء و شرایط احرار اعضاء گروههای تحقیق بنحو مقرر در آئین‌نامه اجرائی این قانون که به تصویب هیأت وزیران می‌رسد، خواهد بود.

ماده ۶ - اعضاء هیأت‌های بدوي و تجدید نظر علاوه بر تدین به دین مبین اسلام و عمل به احکام آن و اعتقاد و تعهد به نظام جمهوری اسلامی ایران و اصل ولایت فقیه، باید دارای شرایط زیر باشند:

- ۱ - تأهل.
- ۲ - حداقل ۲۵ سال سن.
- ۳ - حداقل مدرک تحصیلی دیپلم متوسطه یا معادل آن به تأیید شورای مدیریت حوزه‌های علمیه.

تبصره - در هر هیأت باید یک نفر آشنا به مسائل حقوقی عضویت داشته باشد و حداقل یک نفر از اعضاء هیأت بدوي و دو نفر از اعضاء هیأت تجدید نظر باید از بین کارمندان رسمی یا ثابت همان سازمان یا وزارت‌خانه که حداقل سه سال سابقه کار دولتی دارند، به این سمت منصوب گردند.

ماده ۷ - اعضاء اصلی یا علی‌البدل از هیأت‌های بدوي یا تجدید نظر در موارد زیر در رسیدگی و صدور رأی شرکت نخواهند کرد.

الف - عضو هیأت با متهم قرابت سببی یا نسبی تا درجه دوم از طبقه سوم داشته باشد.

ب - عضو هیأت با متهم دعواهای حقوقی یا جزائی داشته و یا در دعواهای مطروحه ذینفع باشد.

ج - عضو هیأت متخلص یا مدعی تخلف باشد.

فصل دوم - تخلفات اداری

ماده ۸ - تخلفات اداری به قرار زیر است:

۱ - اعمال و رفتار خلاف شئون اداری یا شغلی.

قانون رسیدگی به تخلفات اداری - مصوب ۱۳۷۱/۰۹/۰۴

۴ - تبعیض یا اعمال غرض در اجرای قوانین و مقررات نسبت به اشخاص.

۳ - ترک خدمت.

۴ - تکرار در تأخیر ورود به محل خدمت رأس ساعت مقرر و یا تکرار خروج از اداره بدون کسب مجوز.

۵ - تسامح در حفظ اموال و اسناد و وجوده دولتی.

۶ - افشای اسرار و اسناد محرمانه اداری.

۷ - کمکاری، سبلانگاری و اهمال در انجام وظایف محوله.

۸ - گواهی و یا گزارش خلاف واقع در امور اداری.

۹ - تمرد از اجرای دستورات مقامات مافوق در حدود وظایف اداری.

۱۰ - گرفتن وجوده غیر از آن چه در قوانین و مقررات تعیین شده و یا اخذ وجه یا مالی که عرف‌آر شوه‌خواری تلقی شود.

۱۱ - تسلیم مدارک به اشخاصی که حق دریافت آن را ندارند یا خودداری از تسلیم مدارک به اشخاصی که حق دریافت آنها را دارند.

۱۲ - تعطیل خدمت در اوقات مقرر اداری.

۱۳ - عدم رعایت شعائر و حجاب اسلامی.

۱۴ - اختفاء، حمل، توزیع، خرید و فروش و استعمال مواد مخدر.

۱۵ - اعتیاد به مواد مخدر.

۱۶ - اشتغال به شغل دولتی دیگر به استثنای سمت‌های آموزشی و تحقیقاتی.

۱۷ - اختلاس و هر نوع استفاده غیر مجاز از امکانات و اموال دولتی.

۱۸ - دست بردن در سوالات اوراق و مدارک و دفاتر امتحانی افسای سؤالات امتحانی یا تعویض آنها.

۱۹ - دادن نمره یا امتیاز برخلاف ضوابط.

۲۰ - غیبت غیر موجه به طور متناوب و یا متواتی.

۲۱ - سوء استفاده مالی از مقام اداری.

۲۲ - باز کردن پاکتها و محمولات پستی و نیز استراق سمع بدون مجوز قانونی.

۲۳ - کارشناسی، شایعه‌پراکنی و شرکت در تحصینها، تظاهرات و اعتصابات غیر قانونی و اعمال فشارهای گروهی و یا فردی برای تحصیل مقاصد یابدست آوردن امتیازات غیر قانونی.

۲۴ - تحریک در ایجاد تحصین‌ها، اعتصابات و تظاهرات غیر قانونی و یا وادار ساختن دیگران به کارشناسی یا کمکاری یا ایراد خسارت به اموال دولتی.

فصل سوم مجازاتها

ماده ۹ - تنبیهات اداری بترتیب عبارتند از:

الف - اخطار کتبی بدون درج در پرونده استخدامی.

ب - توبیخ کتبی با درج در پرونده استخدامی.

ج - کسر حقوق و مزايا حداکثر يك سوم از يكماه تا يكسال.

د - انفال موقت از يكماه تا يكسال.

ه - بازخرید خدمت در مورد افرادی که کمتر از بیست سال خدمت دارند با پرداخت ۳۰ روز حقوق مبنای و افزایش سنواتی یا عنوان مشابه در قبل هر سال خدمت دولتی.

و - بازنیشستگی در صورت داشتن حداقل ۲۰ سال خدمت بر اساس سنوات خدمت دولتی با تقلیل يك گروه.

ز - اخراج از محل خدمت.

ح - انفال دائم از خدمات دولتی.

تیصره ۱ - کسور بازنشستگی کارمندانی که در اجرای این قانون به انفال دائم، اخراج یا بازخریدی محکوم شده یا می‌شوند و نیز حقوق مرخصی استحقاقی استفاده نشده آنان و در مورد محاکومین به بازنیشستگی حقوق مرخصی استحقاقی استفاده نشده قابل پرداخت خواهد بود.

قانون رسیدگی به تخلفات اداری - مصوب ۱۳۷۱/۰۹/۰۶

تبصره ۲ (منسوبه ۱۴۰۰, ۱۱, ۱۰) - نحوه اعمال مجازاتهای مندرج در بندهای (۵) و (و) در مورد مشمولین قانون تأمین اجتماعی و سازمانها و مؤسسات دولتی و شهرداری تهران که دارای مقررات بازنشستگی خاص میباشند، بر اساس آئیننامهای خواهد بود که به تصویب هیأت وزیران میرسد.

تبصره ۳ - مجازاتهای مذکور در این ماده صرفاً جنبه تنظیم امور داخلی دستگاههای مشمول این قانون را دارد که بوسیله هیأت‌هایی که نماینده دولت میباشند تحقق می‌پذیرد و هر گاه تخلف موجب حد یا تعزیر شرعی باشد رسیدگی و قضایت درباره آن به عهده دادگاههای صالح میباشد.

ماده ۱۰ - به کارمندانی که با حکم مراجع قضایی یا با رأی هیأت‌های رسیدگی به تخلفات اداری محکوم به انفال دائم از خدمات دولتی میگردد در صورت داشتن بیش از ۱۵ سال سابقه خدمت و ۵ سال سن به تشخیص هیأت‌های تجدید نظر رسیدگی به تخلفات اداری مربوط، برای معیشت خانواده آنان مقرری ماهیانه‌ای که مبلغ آن حداقل از سی هزار ریال تجاوز نکند برقرار میگردد، این مقرری از محل اعتبار وزارت‌خانه یا مؤسسه پرداخت خواهد شد و در صورت رفع ضرورت، به تشخیص هیأت مذبور مقرری فوق قطع خواهد گردید. نحوه اجراء و مدت آن طبق آئیننامهای خواهد بود که به تصویب هیأت وزیران میرسد.

ماده ۱۱ - منحصراً مجازاتهای بندهای (۵)، (و)، (ز) و (ح) قابل پژوهش در هیأت تجدید نظر میباشد.

ماده ۱۲ - رئیس مجلس شورای اسلامی، وزراء و بالاترین مقام سازمان مستقل دولتی میتوانند مجازاتهای بندهای (الف)، (ب) و (ج) را رأساً و بدون مراجعه به هیأت‌های رسیدگی به تخلفات اداری در مورد کارمندان مختلف اعمال نمایند و اختیار اعمال مجازاتهای بندهای (الف)، (ب) و (ج) را به معاونین خود و بندهای (الف) و (ب) را به مدیران و رؤسای ادارات یا دستگاههای تابعه تفویض کنند. در صورت اعمال مجازات توسط مقامات و اشخاص مذبور، هیأت‌ها حق رسیدگی و صدور رأی مجدد در مورد همان تخلف را ندارند.

ماده ۱۳ - در صورت تکرار تخلف و ثبوت آن، کارمند خاطی به اشد مجازات پیش‌بینی شده در آن درجه محکوم خواهد شد و هر گاه مجازات قبلی اشد مجازات اعمال شده در درجه مربوط باشد، کارمند خاطی به حداقل مجازات درجه بعد محکوم خواهد شد. بنحوی که در هر حال از مجازات‌محکومیت قبلی شدیدتر باشد.

ماده ۱۴ - رئیس مجلس شورای اسلامی، وزراء یا بالاترین مقام سازمان مستقل دولتی میتوانند کارمندانی که پرونده آنها به هیأت‌های رسیدگی ارجاع شده است را حداقل بمدت ۳ ماه آماده به خدمت نماید و در مورد مؤسساتی که آمادگی بخدمت در مقررات استخدامی آنها پیش‌بینی نگردیده است، بر اساس مقررات مورد عمل در قانون استخدام کشوری با آنها رفتار خواهد شد.

ماده ۱۵ - هر گاه رسیدگی به اتهام کارمند به تشخیص هیأت‌های بدوي و تجدید نظر مستلزم استفاده از نظر کارشناسی باشد، مورد را به کارشناسی ارجاع می‌دهند.

ماده ۱۶ - در بندهای ۲۳ و ۲۴ ماده ۸ که رسیدگی به پرونده کارمند مختلف در صلاحیت مراجع قضائی است و برای رسیدگی به محکمه ارجاع می‌شود، کارمند مذبور تا صدور رأی دادگاه به حال تعليق درمی‌آید و در صورت برائت ضمن اعاده حیثیت حقوق مبنی و افزایش سنواتی متعلقه به وی پرداخت خواهد شد.

ماده ۱۷ - در موارد زیر کارمند بطور دائم از خدمات دولتی منفصل خواهد شد:

- ۱ - عضویت در تشکیلات فراماسونری.
- ۲ - عضویت در یکی از فرق ضاله که خارج از اسلام شناخته شده‌اند.
- ۳ - مأمورین و منابع ساواک که فعالیت و یا گزارش ضد مردمی داشته‌اند.
- ۴ - عضویت در سازمانهایی که مراهننامه یا اساسنامه آنها مبتني بر نفی ادیان الی است و یا طرفداری و فعالیت مؤثر بنفع آنها.
- ۵ - عضویت در گروههای محارب یا طرفداری و فعالیت مؤثر بنفع آنها.

ماده ۱۸ - پرونده آن دسته از مستخدمین بازنشسته که قبل یا پس از بازنشستگی در هیأت‌های پاکسازی و یا بازسازی مطرح بوده ولی منجر به صدور رأی نگردیده است و یا آراء صادره قطعیت‌نیافته و یا آرایی که توسط دیوان عدالت اداری نقض گردیده و همچنین پرونده بازنشستگان متهم به موارد مندرج در ماده ۱۷ این قانون نیز در صورت وجود مدارک مثبته، برای رسیدگی و صدور رأی در هیأت‌های رسیدگی به تخلفات اداری مطرح و مجازاتهای مصروفه در این قانون حسب مورد اعمال خواهد شد.

ماده ۱۹ - اعمال تبصره ۸۵ قانون بودجه سال ۱۳۵۶ کل کشور در مورد کارمندانی که در اجرای این قانون به بازنشستگی محکوم می‌شوند، ممنوع است.

ماده ۲۰ (منسوبه ۱۴۰۰, ۱۱, ۱۰) - وزراء رژیم سابق و نمایندگان مجلسین و دبیران حزب رستاخیز در مراکز استانها، مدیران کل حفاظت و رؤسای دوائر حفاظت و رمز و محramانه، بعد از خرداد ۱۳۴۲ که توسط هیأت‌های پاکسازی و یا بازسازی نیروی انسانی محکومیت قطعی نیافته‌اند و یا پرونده آنان تاکنون مورد رسیدگی قرار نگرفته از خدمت در دستگاههای دولتی و وابسته به دولت و شهرداریها بصورت دائم منفصل میگردد و حقوق بازنشستگی آنان قطع خواهد شد. و معاونین نخست وزیر، رئیس کل بانک مرکزی، مدیران عامل، رؤسای شرکتها و سازمانهای مستقل دولتی، مستشاران و رؤسای دیوان محاسبات بعد از خرداد ۱۳۴۲ در صورتی که در هیأت‌های رسیدگی به تخلفات اداری ثابت شود که در تحکیم رژیم گذشته نقش داشته‌اند به انفال دائم محکوم خواهند گردید. سفرها و استانداران و معاونین وزراء رژیم سابق بعد از خرداد ۱۳۴۲ حسب مورد طبق این قانون محکوم به بازخرید یا بازنشستگی خواهند شد و در صورت ارتکاب یکی از جرائم مصروفه در این قانون در صورتی که مجازات آن جرم بیش از بازنشستگی باشد، به آن مجازات طبق این قانون محکوم خواهند شد.

تبصره (منسوبه ۱۴۰۰, ۱۱, ۱۰) - در خصوص آن دسته از کارمندانی که به تحکیم رژیم گذشته متهم و تاکنون رأی قطعی در مورد آنان صادر نشده و یا رأی صادره توسط دیوان عدالت اداری نقض گردیده هیأت‌ها میتوانند پس از رسیدگی حسب مورد یکی از مجازاتهای مقرر در این قانون را در مورد آنان اعمال نمایند.

قانون رسیدگی به تخلفات اداری - مصوب ۱۳۷۱/۰۹/۰۴

ماده ۲۱ - رئیس مجلس شورای اسلامی، وزراء و بالاترین مقام سازمانهای مستقل دولتی می‌توانند کارمندانی را که بیش از دو ماه متولی و یا چهارماه متناوب در سال بدون عذر موجه در محل خدمت خود حاضر نشده‌اند، از خدمت وزارت‌خانه یا دستگاه مربوط اخراج نمایند. هر گاه کارمند مذکور حداکثر تا یکماه پس از ابلاغ حکم دستگاه متابع خود مدعی شود که عذر او موجه بوده است، وزیر یا بالاترین مقام دستگاه متابع کارمند موظف است پرونده‌ی را جهت رسیدگی پژوهشی به هیأت تجدید نظر مربوطه ارجاع نماید. هیأت تجدید نظر مکلف به رسیدگی بوده و رأی آن قطعی و از تاریخ اخراج کارمند معتبر خواهد بود.

تبصره - در مواردی که حکم اخراج یا انفصل کارمند یا کارمندان توسط مقامات صلاحیتدار دستگاه‌های اجرائی قبل از قانون بازسازی نیروی انسانی صادر گردیده، این احکام قطعی محسوب می‌شود.

فصل چهارم - مقررات مختلف

ماده ۲۲ (منسوبه ۱۱۰۰، ۱۱۱) - کلیه وزارت‌خانه‌ها، سازمانها، مؤسسات و شرکتهای دولتی و شهرباریها و بانکها و مؤسساتی که شمول قانون بر آنها مستلزم ذکر نام است و تمام یا قسمتی از بودجه آنها از بودجه عمومی تأمین می‌شود و نیز کارکنان مجلس شورای اسلامی و نهادهای انقلاب اسلامی مشمول مقررات این قانون می‌باشند. مشمولین قانون استخدام نیروهای مسلح و غیر نظامیان ارتش، نیروی انتظامی، قضات، اعضای هیئت‌های علمی دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی و مشمولین قانون کار از شمول این قانون خارج بوده و تابع مقررات مربوط به خود خواهد بود.

ماده ۲۳ - هر گاه تخلف کارمند عنوان یکی از جرائم مندرج در قوانین جزائی را نیز داشته باشد هیأت رسیدگی به تخلفات اداری مکلف است پرونده‌ی امر را به مراجع قضایی ارسال دارد. و رسیدگی در مرجع قضائی مانع رسیدگی اداری نخواهد بود.

تبصره ۱ - در صورتیکه مجازات تعیین شده از طرف مراجع قضائی همان مجازات تعیین شده توسط هیأت‌ها باشد مجازات تکرار نخواهد شد و در غیر اینصورت حکم مراجع قضائی مانع مجازات‌های اداری نخواهد بود و هیأت‌ها مکلفند یک نسخه از رأی صادره خود را به مراجع قضائی مربوط ارسال دارند.

تبصره ۲ - کلیه مراجع قضائی باید خارج از نوبت پرونده‌های ارجاعی از سوی هیأت‌های رسیدگی نموده و حکم لازم را صادر و یک نسخه از رونوشت آن را به هیأت‌های مربوطه ارسال نمایند.

ماده ۲۴ - به آن دسته از کارمندانی که پرونده آنان در هیأت‌های پاکسازی و بازسازی سابق مطرح و به دلیل عدم صدور رأی یا قطعیت نیافتن رأی یا نقص دیوان عدالت اداری در هیأت‌های رسیدگی به تخلفات اداری مورد رسیدگی قرار گرفته و منجر به برائت آنان می‌گردد. حقوق مبنای این قانون مشابه دوران عدم اشتغال به مأخذ آخرین پست سازمانی که قبل از این دوران تصدی آن را به عبده داشته‌اند، پرداخت خواهد گردید و در مورد بازنیش‌تگان حقوق بازنیش‌تگی پرداخت خواهد شد و در صورت عدم برائت دوران عدم اشتغال شاغلین جزو سابقه خدمت محسوب نمی‌شود و طبق‌بند (د) ماده ۱۲۴ قانون استخدام کشوری عمل خواهد شد و در مورد بازنیش‌تگان نسبت به مدت گذشته حقوق پرداخت خواهد گردید.

تبصره ۱ - کلیه احکام آماده بخدمت و برکناری از خدمت در مورد متهمنی که بعد از انقضای مهلت قانون پاکسازی و قبل از اجرای قانون بازسازی نیروی انسانی توسط مقامات اجرائی صادر گردیده اعتبار قانونی داشته و در صورت محکومیت غیر از آن چه بعنوان حقوق آمادگی به خدمت دریافت داشته‌اند، حقوق دیگری به آن تعلق نخواهد گرفت. ولی در صورت برائت مابه التفاوت حقوق آمادگی به خدمت و حقوق مبنای افزایش سنواتی متعلقه به آنان پرداخت خواهد شد.

تبصره ۲ - به کارمندانیکه در اجرای قانون تخلفات اداری آماده به خدمت شده و یا در حالت تعليق بسر می‌برده‌اند و پس از رسیدگی برائت حاصل نمایند، حقوق و مزایای مستمر دوران مزبور پرداخت خواهد گردید و این ایام با پرداخت کسور مربوط از لحاظ بازنیش‌تگی و وظیفه و احتساب افزایش سنواتی جزو سابقه خدمت مستخدم محسوب می‌شود.

تبصره ۳ - هیأت‌ها می‌توانند پرونده آن دسته از کارمندانی را که به مراجع صلاحیتدار قضائی ارجاع شده و در مورد آنان قرار منع پیگرد یا موقوفی تعقیب صادر گردیده، وفق قانون تخلفات اداری مورد رسیدگی قرار داده و رأی لازم صادر نمایند.

ماده ۲۵ - اعطای گروه و پایه‌هایی کسر شده قبل از انقضای مدت محکومیت به کارمندانی که قبل از اساس آراء هیأت‌های بازسازی یا رسیدگی به تخلفات اداری به تنزل گروه و پایه محکوم شده‌اند انتصابات کارمندانی که در اجرای قانون بازسازی به تغییر رسته محکوم شده‌اند داشته‌اند در رسته‌ای که قبل از اشتغال داشته‌اند بشرط رضایت از خدمات آنان و تأیید هیأت بدوي رسیدگی به تخلفات اداری مربوطه مجاز خواهد بود.

ماده ۲۶ - در صورتی که متهم به آراء قطعی صادره توسط هیأت‌های رسیدگی به تخلفات اداری اعتراض داشته باشد، می‌تواند حداکثر ظرف یک ماه پس از ابلاغ، به دیوان عدالت اداری شکایت نماید. در غیر اینصورت رأی قابل رسیدگی در دیوان نخواهد بود.

تبصره ۱ - هر گاه محکوم منکر اصل تخلف باشد دیوان عدالت اداری رسیدگی ماهوی خواهد کرد.

تبصره ۲ - آن دسته از کارمندانی که بر اساس آراء هیأت‌های پاکسازی یا بازسازی نیروی انسانی به محکومیت قطعی رسیده‌اند و تا تاریخ ۱۳۶۵/۷/۷ شکایتی به دیوان تسلیم نکردند، دیگر حق شکایت نخواهند داشت.

ماده ۲۷ - به منظور نظارت بر حسن اجرای این قانون و برای ایجاد هماهنگی در کار هیأت‌های رسیدگی به تخلفات اداری و هیأت‌ها و یا کمیسیونهای مشابه در کلیه دستگاه‌های اجرائی کشور، هیأتی از بین نمایندگان وزراء و بالاترین مقام سازمان‌های مستقل دولتی که به عنوان رابط تعیین می‌گردند دو نماینده از طرف رئیس قوه قضائیه به ریاست دبیر کل سازمان امور اداری و استخدامی کشور تشکیل خواهد شد.

هیأت مذکور در صورت مشاهده موارد زیر از سوی هر یک از هیأت‌های بدوي یا تجدید نظر دستگاه‌های مزبور، آن را منحل و یا تمام یا بعضی از تصمیمات آن را با ذکر دلیل ابطال می‌نماید.

قانون رسیدگی به تخلفات اداری - مصوب ۱۳۷۱/۰۹/۰۴

الف - عدم رعایت قانون تخلفات اداری و یا مقررات انضباطی مربوطه.

ب - اعمال تبعیض در اجرای قانون تخلفات اداری و یا مقررات انضباطی مربوطه.

ج - کمکاری در امر رسیدگی به تخلفات اداری.

ماده ۲۸ - اعمال مجازات شدیدتر نسبت به آراء غیر قطعی هیأت‌های بدوی و یا آراء، نقض شده توسط دیوان عدالت اداری با توجه به مستندات جدیدپس از رسیدگی در هیأت تجدید نظر با توجه به کلیه جوانب امر بلامانع است.

ماده ۲۹ - اصلاح یا تغییر آراء، قطعی هیأت‌های رسیدگی به تخلفات اداری صرفاً در تخلفات اداری اکثریت مطلق آراء یقین پیدا کند که مفاد حکم صادره از لحاظ موازین قانونی مخدوش می‌باشد، پس از تأیید هیأت عالی نظارت در خصوص مورد امکان‌پذیر است.

ماده ۳۰ - هر گاه برای عضویت در هیأت‌های رسیدگی به تخلفات اداری پست سازمانی پیش‌بینی نشده باشد، انجام وظیفه به هر عنوان در هیأت‌ها تصدی دو پست سازمانی محسوب نخواهد شد.

ماده ۳۱ - آئین‌نامه اجرائی این قانون حداقل ظرف مدت یک ماه پس از ابلاغ این قانون وسیله سازمان امور اداری و استخدامی کشور تهیه و به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

ماده ۳۲ - از تاریخ تصویب آئین‌نامه اجرائی این قانون کلیه قوانین و مقررات مغایر لغو می‌گردد و پرونده‌هایی که در هیأت‌های پاکسازی و بازسازی و رسیدگی به تخلفات اداری گذشته منجر به صدور رأی قطعی نگردیده و یا توسط دیوان عدالت اداری نقض شده باشد، برای رسیدگی و صدور رأی قطعی به هیأت‌های بدوی و تجدید نظر موضوع این قانون ارسال خواهد شد.

قانون فوق مشتمل بر سی و دو ماده و هجده تبصره طبق اصل ۸۵ قانون اساسی در جلسه روز سه شنبه مورخ ۹/۴/۱۳۷۱ کمیسیون امور اداری و استخدامی تصویب و در جلسه علنی روز یکشنبه سوم خداداد ماه یکهزار و سیصد و هفتاد و یک با یک سال مدت اجرای آزمایشی آن موافقت شده بود و در تاریخ ۲۸/۴/۱۳۷۱ به تأیید شورای نگبان رسیده است.

رئيس مجلس شورای اسلامی - علی‌اکبر ناطق نوری

